

Why do we forget? It could be that we never stored the information properly in the first place. It could be because there was not enough emotion or personal importance connected to the information to make it stick. It could be that it was so emotionally traumatic that the mind suppressed it in order to maintain normalcy. The subconscious remembers everything. So everything we experience can be stored. However, the conscious mind would get overloaded trying to process all the incoming bits of data on a daily basis. Instead, all the information goes into the subconscious for storage and we may never deal with it, except if the mind chooses to process it at night through dreams. Or, if we go for clinical hypnosis, through which a therapist assists in accessing information or memories the conscious mind has “forgotten” or repressed [2].

Each person has individual differences (peculiarities) of memory, which are manifested in various spheres of its mnemonic activity. In the processes of memory individual differences are found in speed, accuracy, durability of memory and readiness for reproduction. Individual memory differences may be due to types of higher nervous activity. The rate of formation of temporary nerve bonds is due to the strength of the processes of forgetting and inhibition, which determines the accuracy and durability of memorization. Individual differences in memory are also found in what material is best remembered - figurative, verbal or equally productive as one, and another [1, p. 271-272].

References:

1. Котляр Б. Физиология центральной нервной системы: [Учеб. пособие для вузов по направлению "Биология"] / Борис Котляр, Валерий Шульговский,. - М.: Изд-во МГУ, 1979. - 341 с.
2. All about memory [Electronic resource]. - Access mode: http://www.world-mysteries.com/sci_memory1.htm

Чухній Олег,

Науковий керівник: Гончаренко Олександр Миколайович,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ЗНАЧЕННЯ СТРАТАГЕМ СУНЬ ЦЗИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОГО СЕРЕДОВИЩА

У багатьох східно-азійських країнах “Мистецтво війни” було частиною екзаменаційної програми для потенційних кандидатів на

військову службу. Саме це слугувало причиною появи багатьох варіантів перекладів.

Протягом періоду Сенгоку у Японії даймо по імені Такеда Сінген (1521–1573) став майже непереможним у всіх битвах без застосування зброї саме завдяки “Мистецтву війни” [1]. Трактат навіть надихнув його на створення відомого бойового штандарту (прапор, хоругва) “Фюрінказан” (Вітер, ліс, вогонь і гора), що означає швидкий як вітер, тихий як ліс, безжалісний як вогонь та непорушний як гора.

Перекладач Самюель Гріфіт подає в одній із частин книги “Сунь Цзи та Мао Цзедун”, де згадується, що “Мистецтво війни” вплинуло на твори Мао “На партизанську війну”, “На затяжну війну” та “Стратегічні проблеми китайської революційної війни” та наводить цитату Мао: *“Ми не повинні недооцінювати висловлювання в книзі Сунь Ву Цзи, великого військового експерта стародавнього Китаю, Знай свого ворога та знай себе і ти зможеш провести тисячу битв без поразок”* [1].

Протягом В'єтнамської війни деякі офіцери В'єтконгу вивчали “Мистецтво війни” та могли цитувати напам'ять цілі розділи книги.

Генерал Во Нгуен Зіапп успішно застосовував тактику, яка описана у “Мистецтві війни”, під час битви при Д'єнб'єнфу, яка закінчила французьке панування в Індокитаї та привела до договору, який розділив В'єтнам на північний та південний. Генерал Во Нгуен Зіап, в подальшому військовий організатор, який стояв за перемогами над американською армією у В'єтнамі, натхненно вивчав та застосовував ідеї Сунь Цзи. Американська поразка в тій війні більш, ніж будь-що інше, привернула увагу лідерів американської військової теорії до Сунь Цзи [2, 3].

Фінський польовий маршал Маннергейм та генерал Аксель Аіро були завзятими читачами “Мистецтва війни”. Вони обидва читали цю книгу французькою мовою, а Аіро навіть зберігав французький переклад книги на нічному столику у своєму штабі.

Міністерство армії США через свій коледж командного та генеральського складу віддавало накази всім своїм підрозділам організовувати бібліотеки при відповідних штабах для продовження вивчення особовим складом стратагем Сунь Цзи. “Мистецтво війни” було обов'язковим для вивчення у кожній окремій частині, а офіцери-особісти після прочитання і детального аналізу трактату зобов'язані були готувати короткі доповіді.

Єзуїтський місіонер, отець Аміот вперше представив “Мистецтво війни” на Заході, переклавши його на французьку мову в 1782 році. На

жаль, цей переклад започаткував традицію нерозуміння роботи Сунь Цзи, починаючи з назви, “Мистецтво війни” (“Art de la guerre”). Ця назва, копія назви популярної роботи Макіавеллі, але вона не відображає роботу Сунь Цзи “Бінфа”, яку краще було б перекласти як “Конкурентні методи”.

Незабаром після публікації у Франції “Мистецтво війни” знайшов французький військовослужбовець. Військові стратегії, описані у трактаті, допомогли офіцеру здобути дивовижну серію перемог та згодом очолити революційну французьку армію. Легенда свідчить, що Наполеон також використовував роботу задля досягнення перемог. Деякі джерела стверджують, що великий полководець усюди брав з собою “Мистецтво війни”, але зберігав зміст у таємниці (що дуже відповідає теорії Сунь Цзи). Проте Наполеон більше довіряв своїм власним поглядам замість того, щоб дотримуватися вчень Сунь Цзи. Його поразка під Ватерлоо була яскравим прикладом бойових дій на полі бою, яке супротивник, а саме, Веллінгтон, знав краще. Хитрістю Веллінгтона під Ватерлоо було приховання його сил, адже він змусив своїх солдат лежати в невеликих западинах горбистої землі. Це саме той тип тактики від якої застерігає Сунь Цзи у своєму трактаті при виборі типу місцевості.

“Мистецтво війни” застосовується у багатьох сферах цілком не пов'язаних з військом. Більшість тексту є про те, як вести війну без власне бойових дій: книга дає поради, як перехитрити свого супротивника так, що фізична битва не буде непотрібною. У зв'язку з цим книга знайшла застосування, як тренувальний посібник для багатьох змагальних поприщ, які не залучають власне ведення бою.

Список використаних джерел:

1. Sun Tzu. The Art of War / Sun Tzu [trans. Samuel B. Griffith]. – Oxford: Oxford University Press, 2012.– 195 p.
2. Interview with Dr. William Duiker Sonshi // Educational Resource for Sun Tzu's The Art of War. –Access mode:<https://www.sonshi.com/william-duiker-interview.html>.
3. Peter Parker. Book review on Art of War – Sun Tzu [Electronic resource].–Access mode: <http://peteyparker.com/book-review-on-art-of-war-sun-tzu/>
4. 孙子兵法. – Access mode: <http://ctext.org/art-of-war/ens>